

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 70.882 van 19 januari 1998
in de zaken A. 41.190/IX-150
42.044/IX-151.**

In zake : Albert HOLSTERS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat J. THIEBAUT,
kantoor houdende te HALLE,
Bergensesteenweg 54

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Financiën.

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien een eerste verzoekschrift dat Albert HOLSTERS op 30 augustus 1989 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van "de beslissing genomen op 30 juni 1989, namens de Minister van Financiën, en waarbij het verzoek tot loopbaanonderbreking van verzoeker, geformuleerd bij schrijven van 25 mei 1989, wordt geweigerd" (zaak G/A. 41.190/IX-150);

Gezien een tweede verzoekschrift dat dezelfde verzoeker op 16 februari 1990 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van "het K.B. van 19/12/1989, ter kennis gebracht aan verzoeker bij schrijven van het MINISTERIE VAN FINANCIEN van 28/12/89, waarvan het enige artikel luidt : 'De Heer Albert HOLSTERS Stamnr. 491131915, ontvanger A bij de Administratie van de Belasting over de Toegevoegde Waarde, Registratie en Domeinen, wordt ambtshalve en zonder opzegging uit zijn ambt ontslagen vanaf 11/10/1989, 's avonds'" (zaak G/A. 42.044/IX-151);

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door
Adjunct-auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de beschikking van 23 juni 1992 tot
samenvoeging van de zaken;

Gelet op de beschikking van 23 juni 1992 die
de neerlegging ter griffie van het verslag en van het
dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste
memories;

Gelet op de beschikking van 15 december 1997
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 12 januari
1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. SMETS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat
J. DE SMET die, loco Advocaat J. THIEBAUT verschijnt
voor verzoeker, en van Inspecteur J. DE VLEESCHOUWER,
die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur
E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

1. Over de gegevens van de zaken.

Overwegende dat de gegevens die aan beide samengevoegde zaken ten grondslag liggen als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker is sedert 1 mei 1981 ontvanger A (rang 11) bij de administratie van de B.T.W., registratie en domeinen op het eerste kantoor der registratie te Halle. Bij ordemaatregel en in het belang van de dienst is hij evenwel tewerkgesteld bij de diensten van de directie van de registratie te Brussel.

1.2. Met een brief van 25 mei 1989, gericht aan de directeur-generaal van de administratie van de B.T.W., registratie en domeinen, vraagt verzoeker om hem in toepassing van het koninklijk besluit van 2 juli 1985 een beroepsloopbaanonderbreking toe te staan voor een periode van één jaar, met ingang van 1 oktober 1989. Middels een loopbaanonderbreking wil verzoeker een zelfstandige loopbaan als advocaat uitbouwen. Een afschrift van de brief van 25 mei 1989 wordt aan de gewestelijke directeur te Brussel bezorgd.

1.3. Op 15 juni 1989 maakt de gewestelijke directeur te Brussel ten behoeve van de directeur-generaal een nota waarin hij stelt dat de aanvraag tot loopbaanonderbreking principieel niet kan worden ingewilligd.

1.4. Met een brief van 30 juni 1989 laat de directeur-generaal aan de gewestelijke directeur te Brussel weten dat aan verzoekers aanvraag tot het bekomen van een loopbaanonderbreking geen gunstig gevolg kan worden gegeven. De directeur-generaal wijst er op dat bij ministerieel besluit van 28 april 1988 werd bepaald "dat alle ambtenaren die bekleed zijn met een graad vanaf rang 11, de graad van controleur inbegrepen,

of een betrekking van één van die graden bij wijze van hogere functie uitoefenen, uitgesloten zijn van de mogelijkheid beroepsloopbaanonderbreking te bekomen. Van deze regel wordt in geen enkele omstandigheid afgeweken".

1.5. Deze brief, waarin de thans bestreden beslissing ligt vervat, wordt aan verzoeker op 11 juli 1989 ter kennisgeving toegestuurd. Dezelfde dag richt verzoeker een brief naar de "ARAG" waarin hij onder meer doet gelden dat de weigeringsbeslissing inzake zijn loopbaanonderbreking een "uitholling" van de bevoegdheid van de Minister inhoudt. Voorts zou de aangevochten akte de normenhiërarchie schenden en ondeugdelijk gemotiveerd zijn. Verzoeker stelt in hetzelfde schrijven tenslotte nog dit : "Normaal is alleen een verhaal bij de Raad van State mogelijk; in dit geval echter meen ik dat gezien de autoriteit van de Minister miskend werd, vooraf daar verhaal zou kunnen bekomen worden".

1.6. Op 30 augustus 1989 wordt het eerste annulatieberoep ingesteld.

1.7. Als gevolg van de hoger genoemde brief van 11 juli 1989 laat de Minister van Financiën met een brief van 12 september 1989 aan verzoeker weten dat het "tot (zijn) spijt niet aangewezen (is) om bij toepassing van artikel 2, 2de lid van het ministerieel besluit van 16 april 1986 een afwijking toe te staan". Bijgevolg wordt aan verzoekers aanvraag tot loopbaanonderbreking geen gunstig gevolg gegeven.

1.8. Met een schrijven van 10 oktober 1989 deelt verzoeker aan de directeur-generaal van de administratie van de B.T.W., registratie en domeinen mee dat hij "met ingang van 11 oktober 1989, 's middags, de Administratie verlaat onder voorbehoud van alle rechten die (hem)

toekomen ingevolge de loopbaanonderbreking die (hij heeft) aangevraagd op 25 mei 1989 (...)"

1.9. De centrale administratie van de B.T.W., registratie en domeinen laat op 20 november 1989 aan verzoeker weten dat aan de Minister van Financiën een voorstel werd gericht om verzoeker ambtshalve te ontslaan op basis van artikel 112, 4^e, van het statuut van het rijkspersoneel, aangezien hij zonder geldige reden reeds meer dan 10 dagen onwettig afwezig is. Diezelfde dag richt de directeur-generaal van de centrale administratie van de B.T.W., registratie en domeinen inderdaad een voorstel in die zin aan de Minister.

1.10. Op 19 december 1989 wordt de tweede thans bestreden beslissing genomen : door een koninklijk besluit van die datum wordt verzoeker "ambtshalve en zonder opzegging uit zijn ambt ontslagen vanaf 11 oktober 1989 's avonds". Het ontslagbesluit is gebaseerd op artikel 112, 4^e, van het statuut van het rijkspersoneel. Met een aangetekend schrijven van 28 december 1989 wordt verzoeker in kennis gesteld van de bestreden beslissing.

1.11. Het tweede voorliggende annulatieberoep wordt ingesteld op 16 februari 1990;

2. Over de zaak nr. G/A. 42.044/IX-151.

2.1.1. Overwegende dat verzoeker als middel aanvoert dat aangezien het bestuur zijn aanvraag tot loopbaanonderbreking ten onrechte heeft afgewezen, verzoeker niet als onwettig afwezig ambtshalve ontslagen kon worden; dat verzoeker aldus in wezen een schending van artikel 112, 4^e, (thans 112, 3^e,) van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het Rijkspersoneel aanvoert;

2.1.2. Overwegende dat de verwerende partij vooreerst antwoordt dat het gegeven dat verzoekers aanvraag tot loopbaanonderbreking ten onrechte zou zijn verworpen weinig relevant is, aangezien de beslissing van 30 juni 1989 werd bekrachtigd door een ministeriële beslissing van 12 september 1989, en aangezien de eerstgenoemde beslissing met een annulatieberoep werd bestreden; dat zij voorts aanvoert dat de omstandigheid dat verzoeker een loopbaanonderbreking heeft aangevraagd, welke hem werd geweigerd, hem er niet van ontslaat zijn dienst verder waar te nemen; dat zij in dit verband stelt dat "de redenen welke tegen die weigering voor de eerste maal bij de Raad van State zijn aangevoerd" zijn afwezigheid niet kunnen rechtvaardigen; dat zij tot slot aanvoert dat verzoeker bovendien duidelijk in kennis werd gesteld van het voornemen van het bestuur om hem te ontslaan;

2.1.3.1. Overwegende dat verzoeker op 25 mei 1989 aan de Directeur-generaal van de Administratie van de BTW, Registratie en Domeinen een aanvraag heeft gericht om met toepassing van artikel 2, tweede lid, van het toentertijd geldende koninklijk besluit van 3 juli 1985 betreffende de onderbreking van de beroepsloopbaan in de besturen en de andere diensten van de ministeries, voor een periode van één jaar zijn beroepsloopbaan te kunnen onderbreken met ingang van 1 oktober 1989; dat op die aanvraag op 30 juni 1989 negatief werd beschikt door directeur-generaal QUAGHEBEUR; dat de Minister van Financiën op 12 september 1989 aan verzoeker liet weten dat het "niet aangewezen (is) om bij toepassing van artikel 2, 2de lid van het ministerieel besluit van 16 april 1986 een afwijking toe te staan"; dat de aanvraag van verzoeker tot loopbaanonderbreking bijgevolg werd afgewezen, zodat verzoeker gehouden was om zijn dienstprestaties te blijven vervullen; dat de verwerende partij derhalve terecht heeft vastgesteld dat verzoeker sedert 11 oktober 1989 meer dan 10 dagen

afwezig was en aan dit gegeven terecht het in artikel 112, 4°, van het voornoemde koninklijk besluit van 2 oktober 1937, zoals dat toentertijd luidde, verbonden gevolg van ambtshalve verlies van hoedanigheid van rijksambtenaar heeft verbonden;

2.1.3.2. Overwegende dat de verzoekende partij evenwel aanvoert dat de beslissing van 30 juni 1989 tot weigering van de gevraagde loopbaanonderbreking onwettig is en hij bijgevolg gerechtigd was om zijn dienstprestaties met ingang van oktober 1989 te staken; dat evenwel, zelfs al acht een ambtenaar een bestuurshandeling onwettig, hij desalniettemin -behoudens hier niet ter zake doende gevallen van manifeste onwettigheid- die bestuurshandeling dient in acht te nemen en niet vermag haar op eigen gezag naast zich neer te leggen, maar de beroepen waarover hij beschikt om die bestuurshandeling op zijn wettigheid te doen toetsen, moet aanwenden; dat hier anders over oordelen de werking van het bestuur zou dreigen te verlammen en tot gevolg zou hebben dat de betrokken ambtenaar zich in de plaats zou stellen van de met de toetsing van de legaliteit van de bestuurshandelingen belaste rechtscolleges; dat nu verzoekers aanvraag tot het bekomen van een loopbaanonderbreking -die hij in ieder geval moest indienen- was afgewezen, verzoeker niet gerechtigd was over die afwijzing heen te stappen en zijn dienstprestaties te staken, zodat hij bijgevolg ongewettigd afwezig was; dat verzoeker bijgevolg terecht ambtshalve en zonder opzegging uit zijn ambt werd ontslagen met ingang van 11 oktober 1989;

2.1.3.3. Overwegende dat het middel niet gegrond is;

Over de zaak G/A. 41.190/IX-150.

2.2.1. Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord een exceptie van niet-ontvankelijkheid van het beroep wegens gebrek aan belang aanvoert;

dat zij in dit verband stelt dat verzoeker sedert 11 oktober 1989 de administratie heeft verlaten en dus onwettig afwezig is, zodat hij met toepassing van artikel 112, 4^e, van het statuut van het rijkspersoneel ontslagen wordt; dat zij stelt dat eens het ontslagbesluit is ondertekend en betekend, hij geen rijksambtenaar meer is, zodat hij dan ook geen belang meer zal hebben om de vernietiging van de weigeringsbeslissing inzake loopbaanonderbreking te bekomen;

2.2.2. Overwegende dat de verzoekende partij in haar memorie van wederantwoord hierop als volgt repliqueert :

"De argumentatie betreffende het verlaten door verzoeker van de administratie, zodat deze geen belang meer zou hebben om de vernietiging van de beslissing te bekomen, is in strijd met alle logica, vermits het juist de weigering tot vertrekken is die aangevochten wordt";

2.2.3. Overwegende dat de verzoekende partij bij koninklijk besluit van 19 december 1989 ambtshalve en zonder opzegging uit zijn ambt werd ontslagen met ingang van 11 oktober 1989 's avonds; dat het annulatieberoep dat hij tegen die beslissing heeft ingesteld, wordt verworpen; dat hij derhalve geen belang meer kan hebben bij de vernietiging van een beslissing die hem een loopbaanonderbreking weigert nu door voornoemd besluit aan zijn loopbaan van rijksambtenaar een einde is gesteld; dat het belang bij de nietigverklaring niet alleen moet bestaan bij het instellen van het beroep maar ook nog op het moment van de uitspraak; dat het beroep tegen de beslissing van de directeur-generaal van de administratie van de B.T.W., registratie en domeinen van 30 juni 1989 bijgevolg niet ontvankelijk is en dienvolgens moet worden verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De beroepen worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van de beroepen, bepaald op achtduizend frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negentien januari 1900 achtennegentig, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	G. BAETEMAN,	eerste voorzitter van
		de Raad van State,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	J. SMETS,	staatsraad,
	M. MILOJKOWIC,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC.

G. BAETEMAN.